

[Ragnhild Andersen.]

dag blevet til mere end en fjerdedel af, hvad de, der intet ejer, skal leve af. Dette kan ikke være rimeligt, efter at man har givet de trængende gamle det løfte, at man ville afskaffe det svælg, der før folkepensionens indførelse var mellem deres lave indtægter og de indtægter, den øvrige befolkning havde.

Det er på dette grundlag, jeg har stillet det spørgsmål til den højtærede socialminister, om han finder det forsvarligt, at folkepensionen til mindrebemidlede fortsat fastsættes og reguleres uafhængigt af befolkningens stigende bruttoindkomst, når det viser sig, at folkepensionen til bedrebedemidlede på 2 år er steget med 23,5 pct., medens den indtægtsbestemte folkepension i samme periode kun er steget med 5,7 pct.

Socialministeren (Bomholt): Det ærede medlem fremhæver som baggrund for sit spørgsmål, at folkepensionens mindstebeløb på 2 år er steget med 23,5 pct., medens folkepensionen til mindrebemidlede, den såkaldte indtægtsbestemte folkepension, i samme periode, fra 1. april 1958 til 1. april 1960, kun er steget med 5,7 pct.

Hertil vil jeg indledningsvis gøre opmærksom på, at mindstebeløbet pr. 1. april 1958 for ægtepar udgjorde 1.080 kr. og for enlige 720 kr. årlig, og at beløbene fra 1. april 1960 vil blive henholdsvis 1.260 kr. og 840 kr., d. v. s. at stigningen i den omtalte 2 års periode kun har udgjort 16,7 pct., ikke som anført 23,5 pct.

Som bekendt er størrelsen af folkepensionens mindstebeløb i folkeforsikringslovens § 39, stk. 2, for ægtepar fastsat til 9 pct. af den gennemsnitlige bruttoindkomst for forsørgere, således som den senest er beregnet af statistisk departement, hvori- mod den indtægtsbestemte folkepension ligesom de øvrige sociale ydelser reguleres efter pristallet. Når reguleringen af mindstebeløbet på grundlag af den gennemsnitlige bruttoindkomst over 2 års perioden fra april 1958 til april 1960 har medført så kraftig en forhøjelse som 16,7 pct., er årsagerne hertil flere. Hovedårsagen til forhøjelsen er selvfølgelig at finde i den stigning af den gennemsnitlige bruttoindkomst, der er indtruffet som følge af pristalsreguleringen af lønninger og pensioner og som følge af

faktiske indtægtsstigninger i øvrigt, men den samlede stigning af disse grunde kan kun antages at ville have medført en forhøjelse på godt 10 pct. Den resterende del af forhøjelsen beror derimod på, hvad jeg vil kalde rent tekniske årsager, nemlig den omlægning af skattelovgivningens forsørgerbegreb, som skete i 1957, og som medførte, at en del personer som separerede, fraskilte, enker og enkemænd, der hidtil var blevet medtaget under forsørgergruppen, fremtidig henførtes til ikke-forsørgergruppen. Den overflyttede gruppe havde en gennemsnitsindtægt, der var væsentligt lavere end de øvrige forsørgeres, og den gennemsnitlige bruttoindkomst for de personer, der nu er tilbage i forsørgergruppen, er derfor større, end tilfældet ville have været, hvis skattelovgivningens tidligere bestemmelse af forsørgerbegrebet fortsat havde været gældende. Da forholdet er det, at statistisk departement som materiale til beregningen af den gennemsnitlige bruttoindkomst for forsørgere kun har skattemyndighedernes oplysninger herom, har skattelovgivningens ændringer af forsørgerbegrebet måttet smitte af på beregningen af folkepensionens mindstebeløb og har således bevirket en ekstra stigning af dette.

Selv om man ser bort fra den særlige forhøjelse af mindstebeløbet, der beror på tekniske årsager, må det altså erkendes, at mindstebeløbet er steget mere end den indtægtsbestemte folkepension procentvis, men derimod ikke i kroner. Medens stigningen i mindstebeløbet i den omtalte 2 års periode, april 1958—april 1960, for ægtepar og enlige vil blive henholdsvis 180 kr. og 120 kr. årlig, vil den absolutte stigning i den indtægtsbestemte folkepension efter de gældende regler således eksempelvis for et ægtepar i København blive 300 kr. og for en enlig i landkommuner 180 kr.

I anledning af det rejste spørgsmål vil jeg i øvrigt gerne pege på, at det var et så godt som enigt folketing, der i 1956 gennemførte de omfattende ændringer i folkeforsikringsloven, og som herunder bl. a. vedtog både den særlige regulering af mindstebeløbet efter den gennemsnitlige bruttoindkomst — et princip, der som nævnt i øvrigt er ukendt inden for den sociale lovgivning — og fortsat regulering efter pristal, for så vidt angår den ind-